

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1899/2024
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... , чији је пуномоћник Боривоје Гајић, адвокат из ... , против тужене Месне заједнице „Вељко Влаховић“ из Зрењанина, чији је пуномоћник Љубомир Ђулинац, адвокат из ... , ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 348/24 од 18.03.2024. године, у седници одржаној дана 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 348/24 од 18.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 348/24 од 18.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 116/23 од 07.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је уговор о обављању привремених и повремених послова број ../22 од 30.12.2022. године који је тужилца као извршилац посла закључила са туженом као наручиоцем посла противан закону и као такав ништав. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка од 75.200,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 348/24 од 18.03.2024. године, делимично је преиначена пресуда Основног суда у Зрењанину П1 116/23 од 07.12.2023. године у делу одлуке о трошковима поступка тако што је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 74.250,00 динара. Ставом другим изреке, у преосталом делу жалба тужилце је одбијена и потврђена првостепена пресуда у преосталом делу, а ставом трећим одбијен захтев тужилце за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1 ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости уговора о обављању привремених и повремених послова који је тужилца закључила са туженим, по престанку радног односа због стицања права на старосну пензију 30.12.2022. године, на период од четири месеца (од 04.01.2023. године до 04.04.2023. године) док је код тужене постојала привремена потреба за извршиоцем на систематизованом радном месту ... све до момента када би на исто радно место било запослено друго лице, па је тужена по истеку тог уговора закључила уговор о раду са новим извршиоцем на радном месту ... тужене, због чега уговор није ништав у смислу одредбе члана 103. ЗОО, јер је недвосмислено имао карактер привремености само док се не запосли други извршилац на радном месту

Према становишту Врховног суда побијана одлука је донета правилном применом материјалног права према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати. Наводима ревизије се не указује на спорна питања од општег интереса и на питања у интересу равноправности грађана већ се указује на чињенична и правна питања у конкретном спору, због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Осим тога, наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво на питања из домена примене материјалног права и то под условима који су законом изричито прописани.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 01.06.2023. године, а вредност предмета спора наведена у тужби је 1.900, 00 динара.

С обзиром да се у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена и на основу члана 441. и 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић